

Jonáš Záborský: PREČO SA TEN SLOVENSKÝ ĽUD KAŽDÉHO TAK BOJÍ?

- CZ24 News | 17. listopadu 2020

„Národ môže prosperovať, iba ak sú ľudia, ktorí tvoria tento národ, šťastní, keď sa deti smejú a radujú, keď sa ženy usmievajú a keď sú muži silní a slobodní.“ N. Levasov

Bublina, ktorú okolo nás tvoria média, robí z nás už vyše 30 rokov, ľudí bez vlastného úsudku. Média sa nám snažia vsadiť do hlavy jednostranné myšlienky a pokrivený pohľad na život. Zdravý sedliacky rozum, ktorého sa bojí celá táto propaganda, sa stal tým najvzácniejším, čo človek má. Naše myslenie je dávané do úzadia a snažia sa ho úplne zlikvidovať. Či už technológiami a digitalizáciou, ale aj zmenami v školstve, ktoré deti učia, vzdávať sa od seba. O našich životoch a chode krajiny nechávame rozhodovať pár „vyštudovaných“ odborníkov. Snažia sa, aby občania boli ľahostajní ku svojej krajine. K tomu nás tí mocní vedú. Kým sa nepoučíme z histórie, bude sa nám to vracaf stále v horších situáciách a kolobehoch. Už dávno nie je doba dôvery v našich ministrov a vládu. Tí hľadajú len sa svoje ciele a zabúdajú, prečo sme ich tam my zvolili. Všetko to dnes vyvrcholilo. Situácia v krajine nám nastavila zrkadlo. To, že sme my ľudia, stratili záujem o jej chod a vládme sme prenechali moc. Už ich ani naše zákony, ani naša ústava, nevie zastaviť. Pod zámienkou ochrany zdravia, nás oberajú o základné ľudské práva a slobody. Pokiaľ s nimi nesúhlasíme, sme mudrosráči a fašisti alebo kotlebovci. Vedia nás len zaškatulkovať. To nie je vláda ľudu. Tá slávna demokracia. Tým, že sme ich volili, vzdali sme sa práva rozhodovať o našich životoch, žiaľbohu dobrovoľne. Bez toho, aby sme o tom vôbec tušili.

Musia si uvedomiť, tí naši politici, že aj keď sa tvária ako bohovia, ešte stále sa tu nájdú ľudia, ktorí im budú stáť v ceste a to aj vlastným telom. My im nepatríme. Sme občania Slovenska a Slovensko patrí nám všetkým! Vláda je len dosadená a nami volená, aby v mene nás všetkých robila kroky, aké

si želajú ľudia. Zdá sa, že na to zabudli. Chcú si zmeniť zákony a ústavu, aby vyhovovali ich zločinom.

Máme právo rozhodnúť sa, či niečo budeme dodržiavať alebo nie. Či sa to týka pandémie alebo iného. Zmena nášho myslenia musí prísť veľmi rýchlo. Kým ešte máme našu krajinu. Pokiaľ si ju, čím skôr nezoberieme do svojich rúk, nastane precitnutie, až keď už bude neskoro. Celé stáročia nás presviedčajú, že sme slabý národ, ktorý vie len poslúchať. Stačilo! Máme krásnu krajinu, kultúru a pamiatky a stojí za to brániť ju a ochraňovať. Chceme slobodne žiť a slobodne sa rozhodovať! Nezabúdajme na generácie, ktoré prídu po nás. Zdvihnime svoje hlavy! Budme hrdí na to, kým sme. Na našich predkov! Máme v sebe krv našich silných rodov a žiadna vláda, ani svetová elita, nás nemôže zastaviť. Objavte v sebe to, prečo sme sa narodili. Žime slobodne, v pravde a láske!

A spomeňme si na báseň, ktorá má už vyše sto rokov, ale stále je vysoko aktuálna:

„Prečo sa ten slovenský ľud každého tak bojí? Doja si ho sta kravičku a on ticho stojí!

Ľudia idú, ako ovce, kam ich baran vedie, ku stolu chodia vtedy, keď je už po obede.

Vyvolia si za vyslanca, koho im rozkážu, ak majú raz voľné ruky, sami si ich zviažu. Či to tak má byť naveky? Niet Slovákom rady?

Kto si sám nevie byť pánom, nedočká sa vlády!“

Autor básne: Jonáš Záborský (básnik, prozaik, dramatik, historik, novinár, teológ 1812 – 1876)

Zdroj: <https://zemavek.sk/>